

lubeho Pšhecžela we tajkim Bosnaczu hač do Konza sđerzat. Pšchetoz to je ta najwetšha Nada a najwoscha Dobrota. My pak dyrbimy Boha pschi tajkej Skladnoszi czešćić, a swoje Dowjerenje twerdzje na neho stajić, so won teź nam sbožnu Schtundzjećku wobradzjeć budze, a kaž so my nadzjimy, niź jeno naschich lubych Bratrow a Sotrow, kotrež we prawej Wjeri a Bosnaczu Křystuša wušnyle su, hač na tamny Džen sđerzjeć, ale teź nas knim sromadzjeć, so my do Wjecznoszje romadzje žiwi budzemy.

To rjeka so prawje a šcheszjianszy na pustym Weczori a Pšchewodzenju sadđerzjeć, niź jeno s Wjeru plakač a žalošćić, ale so skutej Nadziju troschtowacž, so my a woni psches Křystuša teho wjeczneho Žiwjenja Herbojo, a Towaršchojo tych lubych Zandželow, Patrijarchow, Prophetow, Japoschtolow a schitkich Sswjatyh Božich, kotsiž dy byli su, do Wjecznoszje wošćacž budzemy. Pšchetoz runje kaž Křystus teje Budowy Ssyna we Naini psches swoje Sstowo wubudził je, tak teź budze won schitkich tych, kotsiž do neho wjerja, to je, kotsiž so jeho Gzerpenja a Wumrecza a Horjestawanja troschtuja, na šudnym Dnju kwjecznemu Žiwjenju fašo wubudzjeć. To je ton Troscht, kotryž my pschi naschich lubych Bratrach a Sotrach mjecz dyrbimy, kotrež we Bosnaczu Křystuša a jeho Sstowa wot nas cžanyle su.

Alle pschi tym namakamy my teź satwerdzenych Ludži, kotsiž pschi strowych Dnjach wo Bože Sstowo nerodža, nekħodža kwošok do dostojnemu Wotkasanju, a waleju so pschi tym we Rječach a sjawnych Bohorschenjach. A dyž sħhorja, dadža so woni besdžaf narycjeć, sy by njedže zyrkwiny Ssluzomnik žadany byl, kotryž by jim šw. Wotkasanje podal. Jim pak neje s Wutrobu wo to cžinič, a to so wele wjazy stane Waschnja dla, so by so na Nekschszjjanow dđerženi nebyli,

hač k Troschtu swojeho Sswjedomnja. Tehodla widziš husto, so so woni we smertnej Rusy swo Penes a Kubla a tehorunja staraju, a niź wo Boha. Sa tajkich Ludži dyrbi so s Wutrobu prošć, dokelž hišće žiwi su, so by Boh jich Wutroby rošwjeć, a k swojemu Sstowu nadnje wobrocjeć žyl. Alle snimi je wulki Strach! Tež ze Boh drudy psches tajke Heremplje tych, kotsiž pschi nich su, napominacž, so bychu so s Gžasom Rječow wošćajili, k Sstowu dđerželi a bohobožajni byli. Pšchetoz drudy pokazje so wele Snamenjow, so so bojecž dyrbimy, so tajzy Ludžo sħje wumrecž a cžanyč budža.

A hač runje to cžjelne Pšhecželstwo a wošebnje to sjawne Pokasanje teho Njewa Božeho na tajich Parschonach prawemu Kšcheszjianej k Wutrobi hič, jeho rudzjeć a tyschicž dyrbi; pschetoz ta sbožna Nadzija, wot kotrež predy rycželi sħmy, neje pola nich: da dyrbi tola prawy Kšcheszjjan na to ladacž, so by Boh, jako prawy Ssudnik, najbole to Saniczowanje swojeho sswjateho Sstowa neschtrafowane newošćajil; dokelž Sswjetej tajke Heremplje jara trjebne su, so by so spjeschnišcho a swetschej Sswjernoszju k Božemu Sstowu a kšcheszjianskemu Žiwjenju nawabiecž dal. Psches do dyrbja tež cži Mudri nawabeni byč, so Bohu sħami sa so džakowacž, so won jim druhu Wutrobu dal je, a jemu tu Wjež tych sħamych porucjeć, kotsiž bes Bosnacza a Wusnacza teho kšchizowaneho Ssyna Božeho mru; dokelž woni wjeszje wedža, so won prawy a sħmjelny je, a tehodla nikomu Nęprawdu necžini.

II. Pschi tajkich Skladnoszjach pak stane so husto, so my sa to mamy, so njekotsi Ludžo jara strašchny Boh nħ od stuteho Žiwjenja maju, jako, dyž njedže Ludžo morwi w Božach namakani budža, aby jich Skowcženje bewaš nable je. Ludy myšlimy my